

læse. Den lyder saaledes: „Koncessionshaveren skal i enhver Henseende være den paa St. Thomas gældende Lov og Ret underkastet og maa rette sig efter de paa St. Thomas værende lovlige Myndigheders Bestemmelser. Forinden de i Koncessionen nævnte Foretagender paabegyndes, ville Planer og Tegninger være at godkende af Finansministeriet“. Det radikale Mindretal, som i høj Grad ønskede en saadan Paragraf ind i Koncessionen, har ikke faaet den formuleret saaledes, som vi kunde have ønsket. Men jeg tror egentlig ikke, at der i det saglige er nogen Divergens mellem os og Flertallet eller den højtærede Finansminister paa dette Punkt. Dog finder jeg Anledning til at bede om at faa bekræftet enten af den højtærede Finansminister eller af den meget ærede Ordfører eller dog maaske nuanceret, hvis min Opfattelse kun delvis deles af dem. Det drejer sig om to Punkter. Naar der i Paragraffen staar: „den paa St. Thomas gældende Lov og Ret“ og „de paa St. Thomas værende lovlige Myndigheders Bestemmelser“, forstaa vi derved, at i den nye Del af St. Thomas' Havn ere Koncessionshaverne underkastede de almindelige Regler ganske paa samme Maade som i den øvrige Del af St. Thomas' Havn, og for øvrigt saaledes, som Dele af Havneanlæg ere underkastede Myndighedernes Bestemmelser i andre Havne end St. Thomas'. Det er med Hensyn til Havnepoliti og Havneforvaltning, det er med Hensyn til Brandsikring, det er med Hensyn til Opmudring og med Hensyn til Stedet, hvor det opmudrede skal anbringes, det er med Hensyn til Fyr, med Hensyn til Lodsning og alt saadant, som i Havnene almindeligvis betragtes som underlagt de offentlige Myndigheders Bestemmelser, hverken mere, ej heller mindre. Det er det ene Punkt. Det andet Punkt gælder Koncessionerne. Det er givet, at de lokale Myndigheder paa St. Thomas for saa vidt ere begrænsede i deres Autoritet ved denne Lov, som de principielt ere forpligtede til at give Koncessionssøgerne disse Koncessioner, naar de søge dem, det er klart; Spørgsmaalet er — og jeg besvarer det med Ja —, om ikke de lokale Myndigheder i enhver anden Henseende end netop denne ere stillede, ligesom Myndigheder sædvanligvis ere stillede ved Meddelelse af Koncessioner. Jeg forstaaer derved, at Grundafstaaelser, Pladsen for Anlægene, Takster og Drift o. s. v. paa sædvanlig Maade ere underkastede de lokale Autoriteters Be-

stemmelse, naar Koncessionen søges, hverken mere end sædvanligt eller mindre end sædvanligt.

Ærede Medlemmer ville høre, at jeg her kommer ind paa „det almindelige“ og „det sædvanlige“, og det vil blive et Ledemotiv for det, jeg herefter kommer til at sige i denne Sag ved denne Behandling. Vi ønske Koncessionssøgerne paa St. Thomas stillede ligesom andre økonomiske, kommercielle Foretagender af samme Art, hverken ringere eller bedre.

Det Punkt i Flertallets Ændringsforslag, hvor der er mest Divergens mellem det og os, er den i Koncessionen indsatte Bestemmelse om — den findes i § 20 —, at der udkræves Finansministeriets Samtykke til, at selve Havneanlægget eller Dele deraf overgaa til anden Mand. Det er nyt, og Flertallet sætter megen Pris paa det — som det staar i Betænkningen, og som den meget ærede Ordfører (Birch) ogsaa sagde i Gaar —, idet det deri ser en af de Garantier, som ogsaa det radikale Mindretal med saa stor Iver har søgt at gøre effektive, Garantier for Staten Danmark under alle Eventualiteter. Den ærede Ordfører indrømmede, som naturligt var, og som enhver, der har tænkt over dette Forhold, kan indse, at nogen effektiv, varig og sikker Garanti ligger der ikke deri, men Mindretallet ser deri overhovedet ikke nogen reel Garanti. Det er ikke vort Ønske at uddybe dette, vi ville i Virkeligheden tale saa lidt om det som muligt, thi der er ingen Anledning til at udbrede sig vidt om det. Jeg vil derfor med den højtærede Formands Tilladelse indskrænke mig til at citere, hvad vi have sagt derom i Betænkningen, det er kun nogle faa Linier; det betyder altsaa i det væsentlige ikke andet, end at vi sætte det fra Rigsdagstidendens Bilag ind i Gængivelsen af Rigsdagssalens Forhandlinger. Det er bemærket af os i Betænkningen, at Mindretallet ikke kan „tillægge det reel Betydning, at Koncessionsudkastet nu kræver Finansministeriets Samtykke til, at „selve Havneanlægget“ overgaa til anden Mand“. Jeg vil i Forbigaaende spørge den højtærede Finansminister og den meget ærede Ordfører, om Dokkerne ere indbefattede heri. Det blev ikke Mindretallet klart under Udvalgsbehandlingen, og det er et ret vigtigt Spørgsmaal. Vi sige endvidere, at denne Bestemmelse, at Finansministeriets Samtykke udkræves, aabenbart ikke kan sikre imod, „at Havneanlægget gennem den anbragte Kapital efterhaanden vandrør over i Udlandets Hænder; dette kan kun hindres paa en af to Maader,